

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 7. júna 2012*

„Voľný pohyb kapitálu — Články 63 ZFEÚ a 65 ZFEÚ — Doplnkové dôchodkové spoločnosti — Investovanie aktív — Spoločné investičné fondy so sídlom v inom členskom štáte — Možnosť investovať do takých fondov iba v prípade, že majú povolenie obchodovať so svojimi podielovými listami v tuzemsku“

Vo veci C-39/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) z 10. januára 2011 a doručený Súdnemu dvoru 28. januára 2011, ktorý súvisí s konaním:

VBV – Vorsorgekasse AG

proti

Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA),

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász (spravodajca) a G. Arestis,

generálna advokátka: V. Trstenjak,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. januára 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- VBV – Vorsorgekasse AG, v zastúpení: C. Leitgeb, Rechtsanwalt,
- Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA), v zastúpení: R. Hellwagner, splnomocnený zástupca,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a J. Očková, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: E. Montaguti a K.-P. Wojcik, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu pravidiel práva Únie v oblasti voľného pohybu kapitálu, najmä článkov 63 ZFEÚ a 65 ZFEÚ.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou VBV – Vorsorgekasse AG (ďalej len „VBV“) a Finanzmarktaufsichtsbehörde (Úrad pre dohľad nad finančnými trhmi, ďalej len „FMA“) vo veci investícií do podielových listov spoločných investičných fondov so sídlom v inom členskom štáte, než je Rakúska republika.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 1 smernice Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. ES L 375, s. 3; Mim. vyd. 06/001, s. 139), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/108/ES z 21. januára 2002 (Ú. v. ES L 41, s. 35; Mim. vyd. 06/004, s. 302, ďalej len „smernica 85/611“), ktorý je súčasťou oddielu I tejto smernice s názvom „Všeobecné ustanovenia a rozsah pôsobnosti“, stanovuje:

„1. Členské štáty uplatnia túto smernicu na všetky podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (ďalej len ‚PKIPCP‘) nachádzajúc[e] sa na ich území.

2. Na účely tejto smernice [a s výhradou článku 2 – *neoficiálny preklad*] sú PKIPCP podniky:

- ktorých jediným účelom je kolektívne investovanie do prevoditeľných cenných papierov a/alebo do iných likvidných finančných aktív uvedených v článku 19 ods. 1 peňažných prostriedkov získaných od verejnosti a ktoré funguje na princípe rozloženia rizík a
- ktorých podielové listy sú na žiadosť držiteľov spätne kúpené alebo vykúpené [alebo sa za ne poskytne náhrada – *neoficiálny preklad*] priamo alebo nepriamo z aktív takýchto podnikov. Úkony zo strany PKIPCP na zaistenie toho, aby sa hodnota ich podielových jednotiek na burze výrazne nelíšila od čistej hodnoty ich aktív, sa považujú za rovnocenné s takouto spätnou kúpou alebo spätným výkupom [alebo takýmto poskytnutím náhrady – *neoficiálny preklad*].

...“

- 4 Článok 19 tejto smernice, ktorý je súčasťou jej oddielu V s názvom „Povinnosti týkajúce sa investičnej politiky PKIPCP“, obsahuje podrobné ustanovenia týkajúce sa cenných papierov, do ktorých PKIPCP môže investovať svoje aktíva, ako aj podmienky a obmedzenia týchto investícií.

Rakúske právo

- 5 Zákon o doplnkovom dôchodkovom sporení zamestnancov a samostatne zárobkovo činných osôb (Betriebliches Mitarbeiter- und Selbständigenvorsorgegesetz, BGBl. I, 100/2002) v znení uplatniteľnom na skutkový stav vo veci samej (BGBl. I, 102/2007, ďalej len „BMSVG“) v § 6 ods. 1 stanovuje, že ak pracovný pomer trvá viac ako jeden mesiac, zamestnávateľ má povinnosť odvádzať v prospech orgánu zdravotného poistenia zamestnanca stály príspevok vo výške určitého percentuálneho podielu

z mesačnej mzdy, pričom tento príspevok je následne prevedený do doplnkovej dôchodkovej spoločnosti zamestnanca. Podľa § 14 ods. 1 BMSVG si v prípade skončenia pracovného pomeru môže zamestnanec voči svojej doplnkovej dôchodkovej spoločnosti uplatniť nárok na odstupné.

6 Podľa § 18 ods. 1 a 2 BMSVG doplnková dôchodková spoločnosť musí mať povolenie na správu a investovanie príspevkov, ktoré sú v jej prospech odvádzané, a v súlade s § 28 ods. 1 toho istého zákona musí na tento účel založiť podnik kolektívneho investovania.

7 § 30 BMSVG s názvom „Ustanovenia uplatniteľné na investície“ stanovuje:

„1. Doplnková dôchodková spoločnosť vykonáva svoje činnosti v záujme potenciálnych príjemcov dávok a z tohto dôvodu musí venovať osobitnú pozornosť bezpečnosti, výnosnosti a likvidite, ako aj vhodnému prerozdeleniu a diverzifikácii majetku.

2. Majetok podniku kolektívneho investovania môže byť investovaný iba do týchto aktív a nástrojov:

(1) bankových vkladov a hotovosti;

(2) pôžičiek a úverov...

(3) dlhopisov...

(4) iných dlhopisov, ako aj podielových cenných papierov;

(5) podielových listov spoločných investičných fondov v súlade s kapitolami I a Ia zákona o investičných fondoch z roku 1993 (Investmentfondsgesetz 1993, ďalej len ‚InvFG‘), ako aj podielových listov spoločných investičných fondov, v súvislosti s ktorými bolo povolené obchodovanie podľa

a) kapitoly II InvFG alebo

b) kapitoly III InvFG;

(6) realitných fondov...

3. Investície uvedené v odseku 2 môžu byť uskutočnené iba za týchto podmienok a obmedzení:

...

(4) Investície uvedené v odseku 2 bode 5

a) musia byť uskutočnené investičnou spoločnosťou so sídlom v členskom štáte [Európskeho hospodárskeho priestoru] (EHS) alebo [Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD)]...“

8 V súlade s § 32 ods. 1 BMSVG musí doplnková dôchodková spoločnosť poveriť depozitnú banku úschovou cenných papierov, ktoré patria podniku kolektívneho investovania, ako aj správou účtov, ktoré tento podnik vlastní. Na poverenie depozitnej banky alebo jeho zmenu je potrebný súhlas FMA.

9 Podľa § 43 BMSVG musí FMA nariadiť zaplatenie úrokov v prípade, že doplnková dôchodková poisťovňa prekročí investičný limit stanovený v § 30 toho istého zákona.

10 Kapitola II InvFG, na ktorú odkazuje § 30 ods. 2 bod 5 písm. a) BMSVG, znie:

„Kapitola II

Ustanovenia týkajúce sa obchodovania s podielovými listami zahraničných spoločných investičných fondov

Pôsobnosť

§ 24

1. Ustanovenia tejto kapitoly... sa uplatnia na vnútroštátne verejné ponuky podielov na aktívach podliehajúcich zahraničnej právnej úprave, ktoré sú investované na základe zásady rozloženia rizika (podielové listy zahraničných spoločných investičných fondov).

...

Podmienky prípustnosti verejnej ponuky

§ 25

Verejná ponuka podielových listov spoločných investičných fondov je prípustná, ak:

1. zahraničná investičná spoločnosť oznámi FMA úverovú inštitúciu vyhovujúcu podmienkam stanoveným v § 23 ods. 1, ktorú označuje ako zástupcu,
2. sú aktíva fondu uložené v depozitnej banke alebo inštitúcii poverenej úschovou cenných papierov...
3. jedna alebo viaceré úverové inštitúcie, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v § 23 ods. 1 druhom pododseku, sú označené ako platobné miesto, prostredníctvom ktorého môžu držitelia podielových listov uskutočňovať alebo prijímať platby...

...

Zástupca

§ 29

1. Zástupca zastupuje zahraničnú investičnú spoločnosť v súdnych a mimosúdnych záležitostiach. Platí domnienka, že zástupca je zmocnený na prijímanie aktov, ktoré sú určené investičnej spoločnosti, správcovskej spoločnosti, obchodnej spoločnosti a autorovi verejnej ponuky. Tieto oprávnenia nemôžu byť obmedzené.

2. Na rozhodovanie o žalobách podaných proti zahraničnej investičnej spoločnosti, správcovskej spoločnosti alebo obchodnej spoločnosti, ktoré sa týkajú obchodovania s podielovými listami zahraničných spoločných investičných fondov v tuzemsku, ako aj o žalobách podaných proti verejným orgánom, je príslušný súd, v ktorého obvode má zástupca sídlo. Dohoda o neuplatnení tohto pravidla o určení príslušnosti je neprípustná.

...

Oznamovacia povinnosť

§ 30

1. Zahraničná investičná spoločnosť musí FMA oznámiť svoj zámer obchodovať s podielovými listami zahraničných spoločných investičných fondov v tuzemsku.

2. K oznámeniu musia byť priložené tieto dokumenty:

[Nasledujú veľmi podrobné údaje o dokumentoch a informáciách, ktoré musia byť k tomuto oznámeniu priložené. Okrem toho je spresnené, že spracovanie oznámenia podlieha zaplateniu poplatku vo výške 3 700 eur v prospech FMA, pričom FMA sa platí aj ročný poplatok vo výške 1 700 eur. Nezaplatenie poplatku v stanovenej lehote je dôvodom na zákaz obchodovania.]

Obdobie nečinnosti – zákaz obchodovania

§ 31

1. Obchodovanie s podielovými listami zahraničných spoločných investičných fondov sa môže začať až v okamihu, keď uplynú štyri mesiace od prijatia úplného oznámenia. Začatie s obchodovaním sa zakáže, ak zahraničná investičná spoločnosť nespĺňa podmienky § 25 alebo nevykoná riadne oznámenie upravené v § 30.

...

Reklamné opatrenia

§ 32

1. Akákoľvek reklama, v ktorej sa uvádzajú právomoci, ktoré tento zákon zveruje FMA, je zakázaná.

...“

- 11 V kapitole III InvFG sú uvedené ustanovenia uplatniteľné na obchodovanie so spoločnými investičnými fondmi, ktoré podliehajú právnym predpisom členského štátu EHP. V tejto kapitole § 33 tohto zákona s názvom „Podmienky“ stanovuje:

„Ustanovenia tejto kapitoly... sa uplatnia na verejné ponuky podielov na aktívach spočívajúcich v prevoditeľných cenných papieroch, nástrojoch peňažného trhu a iných hotovostných finančných aktívach uvedených v článku 19 ods. 1 smernice 85/611..., ktoré podliehajú právnej úprave iného členského štátu EHP a ktoré sú investované podľa zásady rozloženia rizika (podielové listy spoločných investičných fondov EHP), pokiaľ tieto podielové listy vydáva investičná spoločnosť so sídlom v inom členskom štáte a sú splnené ustanovenia smernice 85/611...“

- 12 Nasledujúce paragrafy tejto kapitoly obsahujú ustanovenia, ktoré sú analogické s ustanoveniami kapitoly II InvFG uvedenými vyššie, s tým rozdielom, že najmä výška poplatku za spracovanie oznámenia, ako aj ročných poplatkov je nižšia a lehota nečinnosti nie je štyri, ale dva mesiace.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 13 VBV je doplnková dôchodková spoločnosť so sídlom vo Viedni (Rakúsko), ktorej bola udelená licencia v zmysle § 18 BMSVG. Je poverená správou a investovaním príspevkov, ktoré sú jej odvádzané.

- 14 V novembri až decembri 2009 bola vo VBV vykonaná kontrola na mieste, ktorá sa týkala najmä dodržovania ustanovení uplatniteľných v oblasti investovania, ktoré sú stanovené v § 30 BMSVG. V rámci tejto kontroly bolo konštatované, že 22. augusta 2008 VBV nadobudla zjavne mimo rakúskeho územia za sumu 5 000 200 eur podielové listy spoločného investičného fondu so sídlom v Luxembursku, ktorý má právnu formu investičnej spoločnosti s variabilným kapitálom (SICAV). Tento fond v čase tohto nadobudnutia neprešiel konaním o povolení obchodovať so svojimi podielovými listami v Rakúsku. Rozhodnutím FMA z 28. júna 2010 bola spoločnosti VBV na základe § 43 BMSVG uložená povinnosť zaplatiť sumu 349 329,04 eura za prekročenie stropu stanoveného v § 30 ods. 2 bode 5 písm. a) BMSVG.
- 15 Spoločnosť VBV sa obrátila na Verwaltungsgerichtshof so žalobou proti tomuto rozhodnutiu, pričom tvrdí, že toto ustanovenie BMSVG je v rozpore s voľným pohybom kapitálu, keďže skutočnosť, že zákonnosť nadobudnutia podielových listov spoločných investičných fondov so sídlom v inom členskom štáte je podmienená existenciou povolenia obchodovať v tuzemsku, citelne obmedzuje možnosti investícií doplnkovej dôchodkovej spoločnosti. Toto obmedzenie je neprimerané a nie je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov, ktoré sleduje táto právna práva. Úplne by stačilo, aby vnútroštátny zákonodarca podmienil nadobudnutie podielových listov takých fondov rešpektovaním určitých investičných obmedzení alebo určitej štruktúry aktív a investičných stratégií zo strany týchto fondov, a nie formálnych kritérií povolenia obchodovať v Rakúsku. V každom prípade pre spoločný investičný fond so sídlom v inom členskom štáte podľa VBV nie je zaujímavé, aby podstúpil také dlhé a nákladné povoľovacie konanie pre relatívne obmedzený trh, akým je rakúsky.
- 16 Podľa FMA je cieľom predmetnej právnej úpravy ochrana investorov a spotrebiteľov. Dosiahnutie tohto cieľa je všeobecným záujmom, ktorý musí byť postavený na rovnakú úroveň ako verejný poriadok. Keďže časť rakúskeho obyvateľstva má na základe predpisov v oblasti pracovného práva povinnosť odvádzať príspevky v prospech doplnkových dôchodkových spoločností a prostredníctvom nich investovať svoj majetok, oznamovacie a povoľovacie konanie v prípade zahraničných spoločných investičných fondov je celkom nevyhnutné, aby také vnútroštátne záujmy neboli ohrozené. V každom prípade je také konanie štandardizované a spočíva vo formálnom preskúmaní, ktoré vyžaduje najmä označenie vnútroštátneho zástupcu, platobnej agentúry a deponitnej banky. To umožňuje vylúčiť akúkoľvek právnu neistotu dotknutých osôb.
- 17 Verwaltungsgerichtshof zastáva *prima facie* rovnaký názor, že predmetná právna úprava obsahuje opatrenia zasahujúce do práva na voľný pohyb kapitálu. Pýta sa však, či by také opatrenia nemohli byť odôvodnené verejným poriadkom v zmysle článku 65 ods. 1 písm. b) ZFEÚ. Treba totiž zohľadniť verejný záujem na zachovaní verejného poriadku, pokiaľ ide o bezpečnosť investovania časti zárobku obyvateľstva. Ak by bol taký záujem skutočne považovaný za odôvodnenie, a to najmä vzhľadom na právnu úpravu systému sociálneho zabezpečenia do budúcnosti a skončenia pracovnej činnosti, bolo by potrebné posúdiť, či sa také opatrenia môžu považovať za primerané vo vzťahu k sledovaným cieľom.
- 18 Za týchto okolností Verwaltungsgerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je ustanovenie, ktoré umožňuje doplnkovej dôchodkovej spoločnosti investovať majetok podniku kolektívneho investovania iba do podielových listov spoločných investičných fondov, s ktorými bolo obchodovanie v Rakúsku povolené, zlučiteľné s voľným pohybom kapitálu zakotveným v článku 63 a nasl. ZFEÚ?“

O prejudiciálnej otázke

Úvodné poznámky

- 19 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru nevyplýva, že by podnik kolektívneho investovania, ktorý musí byť podľa predmetnej právnej úpravy založený doplnkovou dôchodkovou spoločnosťou, predstavoval PKIPCP v zmysle smernice 85/611. Okrem toho sa nezdá, že taký podnik spĺňa podmienky, ktoré stanovuje definícia PKIPCP uvedená v článku 1 ods. 2 tejto smernice, najmä v druhej zarážke tohto ustanovenia. Súdny dvor preto vychádza z predpokladu, že taký podnik nie je PKIPCP.
- 20 Preskúmanie Súdnym dvorom sa teda zakladá najmä na ustanoveniach Zmluvy v oblasti voľného pohybu kapitálu.

O otázke

- 21 Predovšetkým je nesporné, že nadobudnutie podielových listov spoločných investičných fondov predstavuje priamu investíciu vo forme účasti na imaní finančného podniku, a teda pohyb kapitálu v zmysle článku 63 ZFEÚ, ako sa okrem iného uvádza v bode IV nomenklatúry uvedenej v prílohe I smernice Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 zmluvy [článok zrušený Amsterdamskou zmluvou] (Ú. v. ES L 178, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10), a vo vysvetlivkách, ktoré obsahuje (pozri, pokiaľ ide o držanie akcií a nadobúdanie cenných papierov, rozsudky zo 4. júna 2002, Komisia/Francúzsko, C-483/99, Zb. s. I-4781, bod 37, a Komisia/Belgicko, C-503/99, Zb. s. I-4809, bod 38).
- 22 Ďalej je potrebné uviesť, že právna úprava vo veci samej, najmä § 30 ods. 2 bod 5 písm. a) a b) BMSVG, odkazom na kapitoly II a III InvFG podmieňuje investovanie aktív doplnkových dôchodkových spoločností do podielových listov spoločných investičných fondov podliehajúcich právnej úprave tak tretieho štátu, ako aj členského štátu tým, že tieto fondy musia získať povolenie obchodovať so svojimi podielovými listami v tuzemsku a že dôsledkom nedodržania tejto podmienky je podľa § 43 BMSVG platba úrokov zo strany týchto dôchodkových spoločností.
- 23 Vzhľadom na to nemožno tvrdiť, že právna úprava vo veci samej stanovuje takým fondom povinnosť zúčastniť sa iba na oznamovacom, a nie povoľovacom konaní.
- 24 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že samotný vnútroštátny súd posudzuje toto konanie ako „povoľovacie“. Navyše Európska komisia správne tvrdí, že cieľom oznámenia je umožniť FMA preskúmať, či sú v prejednávacom prípade splnené hmotnoprávne podmienky, ktoré stanovuje táto právna úprava, takže uvedené konanie musí byť z právneho hľadiska nevyhnutne posúdené ako „schvaľovacie“ alebo „povoľovacie“ konanie. Okrem toho aj za predpokladu, že toto konanie formálne zodpovedá oznámeniu, podmienky, ktoré musia byť splnené, a to najmä administratívna a finančná záťaž, vymenovanie tuzemského zástupcu, ako aj určenie tuzemského platobného miesta, ktorým musí byť úverová inštitúcia dotknutého členského štátu, idú jednoznačne nad rámec požiadaviek, ktoré sú obvykle príznačné pre oznamovacie konanie.
- 25 Na jednej strane treba uviesť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdného dvora môže taká právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, odradiť doplnkové dôchodkové spoločnosti od investovania svojho majetku do spoločných investičných fondov so sídlom v inom členskom štáte z dôvodu stanovenej peňažnej sankcie a v skutočnosti im v tom zabrániť, a preto musí byť posúdená ako obmedzenie voľného pohybu kapitálu v zmysle článku 63 ods. 1 ZFEÚ, ktoré toto ustanovenie v zásade zakazuje (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. septembra 2000, Komisia/Belgicko, C-478/98, Zb. s. I-7587, bod 18, ako aj z 8. júla 2010, Komisia/Portugalsko, C-171/08, Zb. s. I-6813, bod 50 a citovanú judikatúru).

- 26 Na druhej strane má právna úprava vo veci samej takisto obmedzujúci účinok vo vzťahu k spoločným investičným fondom so sídlom v iných členských štátoch, keďže im na účely predaja svojich podielových listov ukladá povinnosť, aby sa podriadili povolovaciemu konaniu v tuzemsku, ktoré stanovuje táto právna úprava.
- 27 Taká právna úprava ukladá spoločným investičným fondom so sídlom v iných členských štátoch povinnosť zúčastniť sa na povoloacom konaní v Rakúsku, hoci fondy, ktoré boli riadne založené a schválené v členskom štáte svojho sídla, oprávnené dúfajú, že získajú kapitál z iných členských štátov. Táto požiadavka preto predstavuje obmedzenie cezhraničného pohybu kapitálu.
- 28 Pokiaľ ide o odôvodnenie tohto obmedzenia, Súdny dvor opakovane rozhodol, že voľný pohyb kapitálu môže vnútroštátna právna úprava obmedzovať len v prípade, ak je odôvodnená jedným z dôvodov uvedených v článku 65 ZFEÚ alebo naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu v zmysle judikatúry Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2011, Komisia/Poľsko, C-271/09, Zb. s. I-13613, bod 55 a citovanú judikatúru).
- 29 V tejto súvislosti treba po prvé konštatovať, že právna úprava vo veci samej nemôže byť odôvodnená verejným záujmom či verejnou bezpečnosťou, ktoré upravuje článok 65 ods. 1 písm. b) ZFEÚ. V súlade s ustálenou judikatúrou sa na také dôvody možno odvolávať len vtedy, ak existuje skutočné a dostatočne závažné ohrozenie jedného zo základných záujmov spoločnosti, a okrem toho nemôžu slúžiť len na hospodárske účely (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. októbra 1977, Bouchereau, 30/77, Zb. s. 1999, bod 35, ako aj zo 14. marca 2000, Église de scientologie, C-54/99, Zb. s. I-1335, bod 17 a citovanú judikatúru).
- 30 Po druhé, čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého sú dotknuté obmedzenia odôvodnené na základe článku 65 ods. 1 písm. b) ZFEÚ, podľa ktorého „ustanovenia článku 63 [nezasahujú do] práva členských štátov... prijať všetky potrebné opatrenia najmä v oblasti... dohľadu nad finančnými inštitúciami, aby sa zabránilo porušovaniu vnútroštátnych predpisov“, stačí konštatovať, že hoci dotknuté vnútroštátne ustanovenia môžu stanoviť vecný obsah pravidiel obozretnosti uplatniteľných na podniky kolektívneho investovania, ktoré boli založené doplnkovými dôchodkovými spoločnosťami, napriek tomu v žiadnom prípade nemajú za cieľ brániť porušovaniu zákonov a iných právnych predpisov v oblasti dohľadu nad finančnými subjektmi. Na uvedené ustanovenia sa teda nemôže vzťahovať výnimka uvedená v tomto článku (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Poľsko, už citovaný, bod 56).
- 31 Po tretie, pokiaľ ide o údajné odôvodnenie z naliehavých dôvodov všeobecného záujmu, treba uznať, že záujem zaručiť stabilitu a bezpečnosť aktív spravovaných podnikom kolektívneho investovania, ktorý bol založený doplnkovou dôchodkovou spoločnosťou, a to najmä prijatím pravidiel obozretnosti, predstavuje naliehavý dôvod všeobecného záujmu, ktorý môže odôvodňovať obmedzenia voľného pohybu kapitálu (pozri analogicky, pokiaľ ide o dôchodkové fondy, rozsudok Komisia/Poľsko, už citovaný, bod 57).
- 32 Taká vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá vyžaduje, aby sa spoločný investičný fond so sídlom v inom členskom štáte zúčastnil na povoloacom konaní na účely obchodovania so svojimi podielovými listami v tuzemsku, však ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa, ktorým je kontrola. Na jednej strane, ako vyplýva zo spisu predloženého Súdnemu dvoru, sa totiž doplnková dôchodková spoločnosť už podrobila kontrole, aby získala povolenie na výkon činností, a pokiaľ ide o jej finančné riadenie, je neustále predmetom osobitného dohľadu.
- 33 Na druhej strane vnútroštátny dozorný orgán, akým je FMA, môže od doplnkovej dôchodkovej spoločnosti legitímne vyžadovať, aby predložila či predkladala, a to aj pravidelne, všetky potrebné informácie týkajúce sa zloženia imania a hodnoty aktív spoločného investičného fondu so sídlom

v inom členskom štáte, do ktorého táto dôchodková spoločnosť plánuje investovať alebo už investovala časť svojho majetku, pričom tieto informácie musia byť k dispozícii v členskom štáte, v ktorom majú tieto fondy sídlo.

- 34 Na základe týchto úvah je potrebné dospieť k záveru, že taká právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, obsahuje opatrenia, ktoré sú neprimerané vo vzťahu k sledovanému cieľu, ktorým je kontrola.
- 35 Po štvrté tie isté úvahy, ktoré viedli ku konštatovaniu neprimeranosti takej právnej úpravy, platia, pokiaľ ide o tvrdenie, ktorým sa poukazuje na ochranu osôb, ktoré ako spotrebitelia využívajú služby doplnkovej dôchodkovej spoločnosti, ako na naliehavý dôvod všeobecného záujmu v zmysle judikatúry Súdneho dvora.
- 36 Napokon treba uviesť, že systém zavedený BMSVG nepatrí do rakúskeho systému sociálneho zabezpečenia. Zo spisu predloženého Súdneho dvoru totiž vyplýva, že tento systém funguje na základe zásady kapitalizácie, podľa ktorej odvádzanie percentuálnej časti hrubej mzdy dotknutého zamestnanca zamestnávateľom v prospech doplnkovej dôchodkovej spoločnosti slúži na financovanie odstupného, ktoré sa zamestnancovi vypláca v prípade skončenia pracovného pomeru. Zdravotná poisťovňa zamestnanca vystupuje v rámci tohto systému iba ako sprostredkovateľ. Preto tento systém napriek jeho sociálnemu účelu nemôže byť považovaný za súčasť systému sociálneho zabezpečenia členského štátu (pozri analogicky rozsudok Komisia/Poľsko, už citovaný, bod 40).
- 37 Z tohto dôvodu nemohlo ísť o prípad možného narušenia finančnej rovnováhy takejtoho systému, takže článok 153 ods. 4 ZFEÚ sa nemôže uplatniť ako odôvodnenie takej právnej úpravy, akou je právna úprava vo veci samej.
- 38 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 63 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje doplnkovej dôchodkovej spoločnosti alebo podniku kolektívneho investovania, ktorý založila táto doplnková dôchodková spoločnosť na účely spravovania svojho majetku, investovať tento majetok do podielových listov spoločného investičného fondu so sídlom v inom členskom štáte iba v prípade, že tento fond získal povolenie obchodovať so svojimi podielovými listami v tuzemsku.

O trovách

- 39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdneho dvora a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 63 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje doplnkovej dôchodkovej spoločnosti alebo podniku kolektívneho investovania, ktorý založila táto doplnková dôchodková spoločnosť na účely spravovania svojho majetku, investovať tento majetok do podielových listov spoločného investičného fondu so sídlom v inom členskom štáte iba v prípade, že tento fond získal povolenie obchodovať so svojimi podielovými listami v tuzemsku.

Podpisy